

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 166. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm4392.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saa snart nu Trone, Adel og Gejstlighed var forsvundne, trak det egentlige Borgerskab sig helst tilbage, for at røgte sine daglige Sysler eller følge sine Fornøjelser, saa efter 10de Avgust er Jakobineren *Santerre*, Brygger i St. Antons-Forstaden, den fornemste Stadshauptmand, vi møde; thi hans Eftermand, Fyldebøtten *Henriot*, har uden Tvivl hørt til den laveste Pøbel, da jeg end ikke har kunnet finde, hvad borgerlig Haandtering han drev; og fra Generalen kan vi nu sikkert slutte baade til Staben og Korpset, saa det undrer mig ikke at se, det bevæbnede Borgerskab fik sin daglige Lønning, der naturligvis ikke kunde være høj nok til at friste andre end Lediggængere, brødløse Haandværkssvende, Tyve og Skjælmer. Med denne Krigshær og især med Kjærnen deraf, den saakaldte Revolutions-Armé paa 6000 Mand under *Ronsin*, var det, Robespierre og Jakobinerne regerede; og Generalen har selv skildret sine Tropper, thi da man en Gang beklagede sig for ham over Røverierne, baade Officererne og Mandskabet begik, svarede han meget aabenhjærtig: "Ja, jeg véd nok, det er Røverpak; men saadanne Kjæltringer maa jeg have; eller mener I vel, skikkelige Folk vilde drive saadan en Haandtering!" Til Lykke blev snart baade Danton og Robespierre selv bange for denne Røverbande, som slog sig sammen med Chaumette og Hébert om, som man sagde, at gjøre *Ronsin* til Diktator; saa *han* var henrettet og Armeen opløst før 9de Thermidor, og efter *den* prøvede, som jeg sidst bemærkede, det virkelige Borgerskab og især dets voxne Sønner, den saakaldte "*gyldne Ungdom*", at tage Magten fra Pøbelen. Da denne imidlertid, anført af Jakobinerne, der nu kaldtes Patrioter, strittede imod, og Konventet hældede til begge Sider, saa opstod derved mellem 9de Thermidor og 13de Vendémiaire (eller fra 27de Juli 94 til 5te Oktober 95) et Slags Anarki i Hovedstaden, der dog aabenbar vilde endt sig med den gyldne Ungdoms og Royalismens Sejer, hvis ikke *Bonaparte* havde bragt Ligevægten tilbage, saa de to Parter siden havde nok med hinanden at gjøre og maatte lade saa vel Regeringen som det øvrige Frankrig skjøtte sig selv.